

Tokio is een groot aquarium

Silent city

Bioscoop: Ketelhuis

Regie: Threes Anna

Met: Laurence Roothoof, Makoto Makita

★★★★☆

Ook Nederland heeft zijn *Lost in translation*: in *Silent city* voelt een Nederlandse twintiger zich volledig verloren in Tokio.

Regisseur Threes Anna is geïntrigeerd door culturele botsingen. In haar debuutfilm *The bird can't fly* (2007) botst een rationele vrouw op de irrationele mentaliteit in een Zuid-Afrikaans woestijndorpje. In *Silent city* loopt twintiger Rosa (veelbelovend debuteert van de Vlaamse Laurence Roothoof) zich te pletter op de gesloten Japanse cultuur.

De vrouw is naar Tokio gereisd om in de leer te gaan bij een beroemde vismeester (Makoto Makita). Van een hartelijke ontvangst is geen sprake. De vismeester zet haar zwijgend aan het werk in een smoezelige bijkeuken, waar zij met andere keukenhulpjes, die ook geen stom woord tegen haar zeggen, kleine vissen moet schoonmaken.

Als Rosa's verwachting dat ze zal opklimmen in de keukenhierarchie – wanneer mag ze grote vissen schoonmaken? – niet uitkomt, wordt ze

Laurence Roothoof als de naïeve Rosa in *Silent city*.

steeds desolater en eenzamer. Ook raakt ze in geldproblemen, omdat ze voor haar werk niet wordt betaald. Het verblijf in Tokio lijkt een zinloze zelfkwelling te worden, maar er komt een einde aan de ellende als Rosa de vissen leert begrijpen. Of de kijker op dit punt de film nog begrijpt, is een andere kwestie.

Met de verfilming van haar roman *De stille stad* bewijst Threes Anna, zoals eerder met *The bird can't fly*, dat ze fraaie surrealistische visuele me-

taforen voor geestesgesteldheden weet te vinden. Zo oogt Tokio als een groot aquarium als Rosa het gevoel heeft dat ze dreigt te verdrinken in de stad. Visueel overtuigt *Silent city*, maar dat geldt minder voor het script. Rosa is onwaarschijnlijk naïef en de tegenstelling tussen nieuwsgierige westerling en ondoorgroendelijke Japanner is zo zwaar aangezet, dat zij tegen het karikaturale aanschuurt.